

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Patris Gonzali Sylveriae, Societatis Iesv Sacerdotis

Godinho, Nicolao

Coloniae Agrippinae, 1616

De exemplo vitæ alijsque virtutibus. Cap. XII [i.e. XIII].

urn:nbn:de:hbz:466:1-44032

plenos; idq; nō semel expertū se. Illud etiā testatus est, dū varia per oppida vageretur, excepisse se cōfessionē ancillę, cui ne p̄fectissimā quidē monialem auderet anteferre, tāta erat animi s̄ctitate, tāto ardebat Dei amore, tāto p̄fectus sui studio tenebatur.

De exemplo vitę alijsque virtutibus.

CAP. XII.

Quemadmodū nihil ferē Reip. perniciosius est, quā vt malo principi subiiciatur, ita nihil ferē salutaris, quā vt optimos habeat magistratus. Mutantur sunt imperia sine imperātis exēplo; & qui praq̄ agit, quāuis rectē iubeat, magis plerumq; nocet iuā, p̄dest. Illa demū vox ad intima penetrat, magno Gregorio teste, quā dicētis vita cōmendat. Hinc inter sapiētes constitutū, hominū Societates tū maximē à Deo puniri, cū eas ipse finit à prauis magistratibus gubernari; tūc autē eximiū ab eodē accipere beneficiū, cū iis cōmittuntur rectoribus, quorū non minus exēplo, quā imperio dirigantur. Cū verō tāta virtutis vis & potētia sit, vt in quolibet cōspecta, eos quoq; ad sui amorē excitet, qui sunt ab ipsa quā maximē alieni, ad permouēdos tñ subditorum animos, atq; ad omnē rectē agendi rationē, quodā quasi impetu cōpellendos nihil integra atq; incorrupta Rectoris vita cogitari pōt efficacius. Virtus. n. in publico magistratu veluti in sublimi atq; illustri loco sita, quēadmodū pulchritudinē suā atq; pręstantiā euidentius explicat, ita sese potētius cōspicientibus cōmendat, inq; eorū animos & pectora multō altiūs insinuat. Sed quanquā is sēper Gōzalus fuit, eāq; per oēs vitę & ætatis suę gradus tenuit viuēdi rationē, vt omnibus admirationi fuerit & exēplo, quādo tñ aliis cū potestate pręerat, tū verō eius virtutes maioribus quasi theatris p̄positę diuinius quiddā spirabant, multoq; & admirabiliores erāt, & ad sui i-

imitationem omne genus hominū, potissimū subdi-
 tos vehementiū alliciebāt. Animo in eos erat adeo
 beneuolo ac miti, nihil vt esset illius monitis dul-
 cius, nihil imperio suauius. Rogare videbatur cum
 præcipiebat, tanta in eius iussis erat lenitas : amari
 enim malebat, quā timeri, quod sciret beneuolen-
 tiæ vim esse maximā, timoris minimā. Sic eum tñ a-
 mabant omnes, vt eximiè quoq; reuererentur. Cæ-
 terū quæ duo in Magistratu requirit Plato, vt neque
 ad suam, sed ad reipub. vtilitatē referat quæ agit, ne-
 que aliquā cōmunitatis partem ita tueatur, vt reli-
 quas deserat: hæc ille in primis ita seruabat, vt nō
 suis, sed subditorū cōmodis prorsus seruiret; eoq;
 modo singulos amplecteretur, vt quisq; putaret se
 illi præ cæteris carum esse. Mensæ accūbens, vt cibū
 fumeret, ab Deo inchoabat opus, oculos primū tā-
 tisper in sublime attolens; iis dein demissis modestè
 socios lustrabat, vt si quid vlli deesset, afferendū cu-
 raret. Sicut verò magnoperè curabat, ne illa subdi-
 tis desiderarentur, quæ pro religiosa frugalitate vi-
 debātur esse ad victū necessaria, ita etiā apprimè ca-
 uebat, ne quis ex suis absq; iustissima causa à cōmu-
 ni reliquorū via hac in parte deflecteret. Quare vbi
 necessitas nō vrgebat, nihil patiebatur esse non cō-
 mune; atque istas siue in victu & cultu, siue in re-
 bus aliis exceptiones, vti quasdam communis
 vitæ pestes, & religiosæ disciplinæ quàm maxi-
 mē aduersas ab Societate ablegare pro sua virili la-
 borabat. Hæc ob causam cū Prouincialis munere in
 India fūgeretur, collegij Goani subministro & cho-
 ro ad se vocatis expressè mādāt, vt in iis, q̄ ad ipso-
 rū pertinet ministeria, perfectā seruēt cū omnib. æ-
 qualitatē; Prouincialis, Rector, ceteriq; oēs, cuius-
 cunq; antiquitatis & auctoritatis sint, absq; vllō dis-
 crimine

296 VITAE GONZALISYLVERIAE
crimine eadē cōmunis mēsa vtatur lege. Vnius tātū
habeatur ratio Ioannis Nonij Aethiopię Patriarchę
id. n. hominis dignitatē postulare; quāuis ipse ex a-
nimi submissione nullo ab aliis delectu seiūgi velit
In loquēdo sic erat cautus & circūspectus, vt grauis
quidā vir Societatis Sacerdos, quocū ipsi arēta fuit
ac diuturna consuetudo, firmiter asseruerit, nunquā
se ab eo ne verbū quidē vnū audisse, q̄ esset vanū aut
leue, quodve ex doctrina magni Gregorij aut ratio-
ne careret iustā necessitatis, aut intētione piā utili-
tatis. Si quē sciebat ex subditis mœrore alieno, alio
ve animi morbo cruciari, quiescere nō poterat, do-
nec ipsū aut per se, aut alterius operā, ab illo malo
liberaret. Quādo à prandio vel coena (quo tempore
per horæ spatiū honestæ recreationis gratiā mutua
inter suos colloquia Societas permittit) siue q̄ æ-
groti nō essent quos tūc inuiseret, siue quācunq; ali-
am ob causā, ad veletudinariū nō ibat, interdū coco
operā dabat in culina, escaria lauans, & tergens va-
sa; interdū cū eodē coco aut cellario, aliove rei do-
mesticæ adiutore de spiritualibus rebus cōferebat
sermōnes; interdum cū nouitiis agebat, eosq; plenis
Deo verbis ad omne virtutis opus inflāmabat. Op-
tabat verò maximē, vt inter ea de quib. ex Societa-
tis p̄scripto colloqui socij eodē recreationis tēpo-
re debēt, de B. P. Ignatij, & eorū, quos ille in consti-
tuēda fundādaq; Societate primos adiutores habuit
virtutibus & rebus gestis in primis agerēt, vt partim
grata recordatione, optimorū virorū meritis acce-
pta referret plurima & maxima beneficia, quibus æ-
ternū Numētā liberaliter, tāq; amplē Societatē istā
cūmulauit, partim domesticis excitati exēplis ad o-
mnē genus virtutū, atq; ad illas potissimū, q̄ vidētur
esse Societati magis ppriæ, ardentius contenderent.

F I N I S.

Liber Collegij Societ. Iesu Paderb.